

# Mirosław Pietrzak

---

## Pruszcz Gdański, woj. gdańskie

---

Informator Archeologiczny : badania 9, 147-148

---

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ci. Oprócz niewielkich skupisk ceramiki zlokalizowano tutaj jedno palenisko w obrębie dużego domostwa o ścianach zagłębionych w ziemię. W obiekcie tym odkryto bogaty materiał ceramiczny, liczne kości zwierzęce oraz fragment naczynia szklanego. Tegoroczne materiały wskazują iż odkryty tutaj obiekt wiąże się z młodszą fazą egzystencji badanej osady /III w. n.e./.

Ponadto w odległości około 200 m na północ na skraju stanowiska 4 w trakcie badań ratowniczych odkryto dwa szkielety ludzkie bez wyposażenia /zmarły w pozycji wyprostowanej/, wchodzące w skład przypuszczalnie zlokalizowanego tutaj cmentarzyska rządowego, wiążącego się być może ze znajdującą się w pobliżu osadą z XIII-XIV w., badaną sondazowo w latach ubiegłych.

POZNAŃ - STARE MIASTO  
ul. Kramarska 17/18  
Stanowisko 10

patrz  
średniowiecze

PRUSZCZ GDANSKI  
woj. gdańskie

Muzeum Archeologiczne  
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Mirosław Pietrzak.  
Finansował WKZ w Gdańsku. Osmi i ostatni  
sezon badań. Cmentarzysko płaskie z młodszego okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza.

Kontynuowano prace w południowej i wschodniej części cmentarzyska. Odsłonięto 4,5 ara, gdzie odkryto 30 obiektów. Z młodszego okresu wpływów rzymskich wyeksplorowano 15 grobów szkieletowych w większości obrabowanych, lub nie posiadających żadnego wyposażenia oraz 3 jamy o nieokreślonym charakterze, z zawartością kilku skorup "rzymskich". Z inwentarza grobów szkieletowych uzyskano 1 zapinkę brązową /Al. VII, s.1/, grzebień jednowarstwowy, ornamentowany, igły brązowe, szpile haczykowane, przęśliki gliniane. oraz 2 kubki gliniane.

Jeden z grobów - przy lewej stopie szkieletu - zawierał naszyjnik składający się z paciorków bursztynowych i szklanych.

Groby szkieletowe z okresu wczesnośredniowiecznego w liczbie 10 sytuowane były na osi wschód-zachód z głową od wschodu oraz na osi północ-

południe z głową od północy lub południa. W niektórych wkopach stwierdzono ślady po trumnach/?, kłodach [?/. We wszystkich wkopach występowały duże ilości węgla drzewnych, a w jednym wypadku nawet duży fragment zwęglonej belki drewnianej. Groby szkieletowe były bardzo ubogo wyposażone lub też nie posiadały żadnego inwentarza. Z inwentarza grobowego na uwagę zasługują 2 pierścionki brązowe, mały kabłączek skroniowy wykonany z cienkiego drutu, nożyk żelazny oraz mały fragment srebrnego denara. Ponadto wykopowano 1 grób jamowy, ciałopalny oraz 1 jamę nieokreślonego charakteru zawierającą skorupy i kości zwierzęce.

Groby wczesnośredniowieczne datowane są na XI wiek.

Materiały zostały złożone w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Prace na cmentarzysku z okresu późnolateńskiego i wpływów rzymskich zostały zakończone.

REGÓW, gm. Baranów  
woj. skierniewickie  
Stanowisko 1

Katedra Archeologii Pradziejowej i Wczesnośredniowiecznej  
Uniwersytetu Warszawskiego

Badania prowadził doc. dr hab. Jerzy Okulicz,  
i mgr Adam Waluś /autor sprawozdania/. Finansował WKZ w Skierniewicach. Pierwszy sezon badań. Osada z późnego okresu lateńskiego i okresu wpływów rzymskich.

Osada położona jest na niskiej, nadrzecznej terasie łagodnie opadającej w kierunku rzeki Tucznej, na gliniasto-piaszczystych gruntach zajętych obecnie pod uprawę. Obszar jej wynosi 5 ha. Wykopy usytuowano w północnej partii stanowiska, wzdłuż głównej osi biegnącej z północy na południe na odcinku około 70 m. Zbadano powierzchnię 250 m<sup>2</sup> i natrafiono na kilkanaście obiektów, których chronologię odnieść można do okresu późnolateńskiego i późnego podokresu wpływów rzymskich. Spośród najciekawszych wymienić należy pracownię grzebieniarską, której odsłonięto część północną. Inwentarz ruchomy, na który składały się: kawałki obrobionego rogu, płytki rogowe /łącznie 600 szt./, fragmenty wielopłytkowych, trójwarstwowych grzebieni łączonych brązowymi i żelaznymi nitami, dwie żelazne fibule, denar Faustyny Starszej, fragmenty naczyń szklanych oraz ceramika tzw. "siwa", pozwala odnieść funkcjonowanie pracowni do późnego podokresu wpływów rzymskich.